

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

September - Oktober • År 2022 - nr. 5

GENERALRÅDET

OVERSIGT

BEVÆGELSE I LIVET

Sr. Elisa Fátima Zuanazzi

Generalrådet

Livet giver overraskelser, glæder og skuffelser, forandringer og stilstand, smagsoplevelser, farver og kærlighedsoplevelser. Og det er i denne blanding af realiteter, at livets dans, oplivet af den guddommelige Treenighed, viser sig og involverer hele vores væsen. I denne livets dans ligger Guds væsen, der er kendetegnet ved en evig bevægelse mod os gennem Jesu Kristi forløsende kærlighed.

Guds Ånd er et vitalt åndedræt, der er til stede i os, og som bevæger os til at skelne indre bevægelser i lyset af den hellige skrift og livets daglige realiteter.

Denne skelnen foregår gennem løbende uddannelse. Gennem den er et menneske i stand til på ny at finde sin egen plads i Kirken i menneskehedens tjeneste. Denne søgen er en integreret del af dynamikken i troskaben mod vores kald i livets forskellige faser. Den hjælper os til at reagere på personlige og globale bekymringer på en stadig ny måde. Derfor skal "den løbende uddannelse være transformativ og føre til en integration af de åndelige, intellektuelle, følelsesmæssige, seksuelle, psykologiske og apostoliske dimensioner" (Uddannelseshåndbogen s. 53).

Da dannelse er en proces,

GENERALRÅDET

Bevægelse i livet

FORSIDE

JPIC

Pakistan: Skabelsestid: "I følgeskab med Moder Jord"

3

Nye Helgener

4

PROVINS/REGION/MISSION

Italien: 50 år i taknemmelighed

5

Brasilien: Valg i Brasilien

6

Nagpur: Livsgivende erfaringer i USA

8

Bolivia: Kirken øger bevidstheden om problemerne med misbrug af magt

9

Brasilien: En rejse til Kongregationens oprindelse

11

der gør det muligt for personen at foretage en rejse med radikal identifikation med Jesus Kristus og at anerkende den gave, som ens kald er, er det nødvendigt at forpligte sig med hjertet til at bevæge sig mod løsrivelse, tillid og glædelig overgivelse til Herren. "Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig" (Paulus' Brev til Galaterne 2,20). At leve som en efterfølger af Jesus fra Nazareth, som elskede os til det sidste, indebærer derfor, at vi lader os finde af ham som disciplene på vejen til Emmaus: "Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?" (Lukas-evangeliet 24,32). Disciplene vendte tilbage til Jerusalem og fortalte, at Jesus virkelig er opstanden.

For os ordenskvinder – Sankt Joseph Søstre - er det at leve enhedens karisme i det daglige liv, i vores mission, i ord, gestus og holdninger at synliggøre det, vi er kaldet til at være. Det er en

invitation til at leve som Jesu disciple.

At lade sig finde af Jesus på disciplenes vej indebærer, at man ikke kan nøjes med overfladiskhed eller middelmådighed, som er en vane, der er lammet af tiden. Det indebærer at være i stand til at søge nye horisonter og være åben over for de konstante forandringer i verden. Det indebærer også, at vi skal dykke dybt ned i vores eget indre og bryde med fordomme og vurderinger, som vi har lært i vores sociale, religiøse og familieliv, og som er forankret i os. Denne forandringsproces kræver tid, stilhed, et personligt møde med Herren og et dybt kendskab til sig selv i alle dimensioner.

At være bevidst om vores egne sårbarheder, vores skygger og lys, er en nåde fra Gud, fordi det gør os mere menneskelige og integrerede. At bryde igennem

modstand, frygt, tabuer og forfængelighed er en nødvendig proces for at finde sig selv og skaberen. Men denne rejse kræver trofasthed og et dagligt personligt møde med Jesus, for Gud er ikke ensomhed. Gud er nærvær, kærlighed, glæde og livets fylde.

Åndens bevægelse i os - livets dans - inviterer os til at tage en risiko og række ud efter det urørlige på vores rejse. Den inviterer os til at fralægge os al vores sikkerhed og overlade vores liv til skyggen af Guds nærvær. Invitationen er at leve i hjertets ensomhed som en del af Jesu disciple. Det betyder ikke at være alene, for oplevelsen af at føle sig elsket af Gud gør et menneske frit og i stand til at tage sit kald op med glæde og lidenskab og sætte hele sit potentiale ind i tjeneste for Guds herredømme. På denne måde dannes der fællesskaber med mennesker, der er engageret i deres kære næstes liv og især i de mest sårbare.

SKABELSESTID: “I følgeskab med Moder Jord”

Sr. Shakila Bhatti

Pakistan

Med udgangspunkt i bønnen om skabelsestid, som blev delt af JPIC-kommissionen, afholdt familien af Sankt Joseph Søstre i Pakistan forskellige kurser i skoler, for medvandrere og CSJ-ungdomsgruppen,

På gymnasiet for piger i Jamilabad, Multan, blev der afholdt et 1-dagskursus for elever, der skulle skabe opmærksomhed på, hvordan vi kan være Moder Jords ledsagere. Temaet var at lære eleverne, hvordan man kan genbruge og genanvende plastik, papir og pap, ofte ved at omforme det.

Eleverne forberedte forskellige projekter om genbrug som en bæredygtig praksis. Det er vigtigt, fordi genanvendelse kan hindre udledningen af mange drivhusgasser og stoffer, der forurener vandet. Både

genbrug og genanvendelse af affald spiller en vigtig rolle for bæredygtigheden.

Eleverne opførte et indholdsrigt teaterstykke, som vakte mange følelser og efterlod mange i tårer, da de skildrede fældningen af træerne, og hvordan vi er ved at ødelægge

vores hellige planet.

De fineste gæster var pater Yousaf Sohan (generalvikar for Multan-bispedømmet) og pater Patrick Patras, der glædede sig over elevernes og lærernes indsats for at skabe bevidsthed som et første skridt i retning af at være en ledsager for Moder Jord.

På Don Bosco-gymnasiet, Lahore, blev der under ledelse af skolelederen, sr. Shakila, afholdt en bøn sammen med personalet med "den brændende busk" som tema. Den fokuserede på Guds nærvær, for deltagerne tog sine sko af for at symbolisere jordens hellighed. Novicerne sang smukt, og det berigede oplevelsen ved at engagere flere sanser i emnet om den hellige jord.

Den 29. september 2022 organiserede sr. Kiran en aktivitet med bøn sammen med medvandrere. Bønnen startede med en hymne og en meditatív øvelse. En af deltagerne delte sin indsigt i, at vi nogle gange bliver

blinde og ikke ser Helligåndens arbejde omkring og i os. Denne planet er vores hjem. Vi er ansvarlige og skal være vogtere af vores levested.

Det tema, som den internationale JPIC-kommission havde valgt, rørte os dybt, især i denne tid med oversvømmelser i Pakistan. Vi har oplevet og er blevet tvunget til at observere og lytte til behovene i vores tid, og hvordan Gud kalder hver enkelt af os til at deltage i Guds udfrielse - til at spille Moses' rolle.

Dette fælles tema har bragt os tættere på hinanden.

Det har også modnet vores tro og styrket gruppen til at hæve sig op på et højere niveau, leve og række ud for at møde mennesker i deres sårbarhed som Guds folk i nød med ét fælles hjerte. Det rørte vores hjerter at tage vores sko af, og at de forskellige deltagere delte med hinanden. Vores tårer blev oplevet med et taknemmeligt hjerte og et ønske om at være "mere".

Vi sætter stor pris på, hvordan JPIC-kommissionen har været aktiv og har delt smukke refleksioner med os om, hvordan vi kan være mere følsomme over for planeten Jorden og over for hinanden.

NYE HELGENER

Sr. Jeanne Michel	96	Frankrig/Belgien	24.08.2022
Sr. Dorvalina Carbonera	83	Brasilien	04.09.2022
Sr. Yvonne Raiwet	96	USA	08.09.2022
Sr. Dorothy Coulter	86	USA	17.09.2022
Sr. Maria Jacinta	91	Brasilien	22.09.2022
Sr. Nayr Joanna Smiderle	85	Brasilien	29.09.2022
Sr. Delia Maria Croccoli	95	Brasilien	08.10.2022
Sr. Anne Dean	98	USA	24.10.2022
Sr. Georgina Kannenkeril	85	Tanmaya	26.10.2022
Sr. Odile Pauline Marie	88	Frankrig/Belgien	28.10.2022

50 ÅR I TAKNEMMELIGHED

Sr. Clementina Copia

Italien

Sr. Clementina Copia, Provinsialpriorinde i Italien, og sr. Gemma Valero besøgte Provinsens brasilianske delegation. Her er en kort rapport om deres rejse.

Vores rejse begyndte den 26. maj. Dette smukke, enorme og uendelige brasilianske land ventede os med sit utroligt intense grønne landskab i vinterhalvåret. Under hele vores ophold i den nordøstlige del af landet regnede det uophørligt, hvilket gjorde landskabet smukt og fascinerende med sine træer og sin frodige vegetation.

Vores første stop var Cicero Dantas i Bahia, hvor sr. Gabriella, sr. Angleina og sr. Jacqueline gjorde så meget som muligt for at sætte os ind i deres mission. Hver dag var der et meget detaljeret program, så vi kunne møde alle. Vi så så mange ansigter, vi hørte så mange historier, vi var så spændte og glade for at se, hvordan det frø, som vores søstre såede for 50 år siden, var vokset, og nu var et blomstrende træ med mange blade og grene: børnehaver, uddannelseshjælp,

arbejde med de jordløse, med kvinder, med familier på landet, med lærere, med de indfødte... og sådan fortsætter det. Så meget liv og håb, der er blevet sået i de seneste år, har fået det gode til at vokse og blive synligt. Dette

eneste rigtige måde at udrydde den store fattigdom i verden på.

Den andet sted, vi besøgte, var Joaquin Gomes i delstaten Alagoas. Med åbne arme og åbne hjerter tog sr. Rizomar, sr. Myriam og sr. Rosa imod os i ca.

Kiriri-indianerne i Bahia

skyldes også støtten fra italienske velgørere i Piemonte-regionen, som år efter år har givet deres støtte. Således blev der skabt et ægte netværk af velgørenhed mellem Brasilien og Italien med henblik på at dele, hvilket er den

10 dage. Vi bad sammen med dem, besøgte nogle små skoler og uddannelsescentre og tilbragte en dag med at mødes med lægfolk i det lille foretagende. Så meget liv, så meget kærlighed og så meget taknemmelighed. Og folk i denne

by forandrede sig efter, at de havde mødt vores Søstre. I denne by er vores Søstre et virkeligt samlingspunkt - især for de mest fattige og marginaliserede. Dette var en stor gave fra Gud, som blev opbygget dag for dag med så megen ydmyghed og engagement.

Midt i vores besøg fejrede vi sammen med alle Søstre i det nordøstlige Brasilien en tredages samling. Det var dage, hvor vi var én familie, hvor vi delte, men hvor vi også i fællesskab reflekterede og delte med henblik på fremtiden. Ved afslutningen af samlingen fejrede vi i Maceiøs sognekirke et 50-års jubilæum for vores Søstres tilstedeværelse i det nordøstlige Brasilien. I

Maceiø (hovedstaden i delstaten Alagoas), ventede sr. Teresa og sr. Dominga på os. Her er ordenskvinders tilstedeværelse i regionen meget vigtig. Det er sandt, at der er et stort behov for at have mindst et kommunitet på tre søstre dér, fordi det pastorale arbejde vokser, ligesom apotolatet for de fattigste vokser.

Den sidste del af vores besøg var Cristinapolis i delstaten Sergipe. Sr. Helen, sr. Vanda og sr. Elenice gjorde det muligt for os at komme ind i hjertet af deres mission blandt befolkningen i denne region på en enkel måde, som passer til vores karisme. Her handlede det også om pastoralt arbejde,

besøg i basismenighederne i fjerntliggende landsbyer, katekese samt møder med de unge.

For os var besøget i Brasilien en gave fra Gud, men det var også en stor udfordring, fordi det rejste spørgsmål om fremtiden for disse kommuniteter i den nordøstlige del af landet. Vi er sikre på, at Gud vil vise os vejen - måske ikke med det samme - men han vil helt sikkert vise os, hvordan vejen skal være til, at de bliver integreret i den Den brasilianske Provins. Indtil videre hilser vi som italiensk Provins med taknemmelighed gaven at være til stede i denne del af Brasilien og at kunne tjene de fattige med en sådan hengivenhed og kærlighed velkommen.

VALG I BRASILIEN

Sr. Paula af São José Gobbi

Brasilien

Ved den første valgrunde viste den fascistiske ultrahøjreorienterede magt sit ansigt i Brasilien, som det har gjort det i andre dele af verden, og det overraskede os med den uanede styrke ved at få så megen støtte. På godt og ondt er Bolsonarismen større end, det fremgår af data fra forskningsinstitutterne.

Det er en virkelighed, der trodser enhver forståelse. Vi kan

måle den nuværende regeringens resultater på en skala. På den ene side blev valget foretaget på grundlag af had og falske nyheder, den katastrofale måde at håndtere pandemien på, nedskæringer i midlerne til sundhed og uddannelse, brug af militser, liberaliseret salg og brug af våben, stigning i drab, tilbagevenden af ekstrem fattigdom og 33 millioner mennesker, der sulter, minedrift i de indfødtes

områder, afvikling af Petrobras og privatiseringer uden styring. En endeløs liste af tåbeligheder, der kulminerer i den systematiske og vedvarende ødelæggelse af Amazonas. På den anden side er alle fordelene flyttet til landbrugssektoren, markedet og det finansielle system, der søger at tjene penge. Og befolkningen bliver overladt til deres skæbne i hjælpeprogrammer og de seneste lindrende foranstaltninger; alle

foranstaltninger, der skal påvirke valgresultatet. Niveauet af social forringelse synes helt uden mening.

Verden ser med ængstelse på resultatet af denne første runde i præsidentvalget. Valget i Brasilien har en global betydning. Amazonas er afgørende for menneskeheden overlevelse og for stabiliteten i klimaet og nedbørsmængderne på planeten. Den siddende regering har fremmet dens systematiske og uansvarlige ødelæggelse så meget som muligt.

Gilberto Freyre gav i sit værk "Herrehus og Slavehytte" (Casa Grande & Senzala) fra 1933 en fremstilling af den brasilianske virkelighed baseret på slaveri med hvide herrer (Casa Grande) og sorte slaver (Senzala). Og Joaquim Nabuco (1849-1910) fra Abolitionist-bevægelsen (der særligt arbejdede for afskaffelse af slaveri) forudsagde: "Slaveriet havde i den grad perverteret og forurenset det brasilianske samfund, så det ville præge det i lang tid fremover.... Det ville ikke være nok at befri slaverne, men vi ville være nødt til at omskole samfundet". Slaveriet blev afskaffet i 1888, men lige rettigheder blev aldrig indført. For befolkningen er karneval og fodbold som brød og cirkus for de gamle romere.

Det slaveri, der har forurenset

**Brasiliansk familie i Rio de Janeiro - João Batista
Debret - 1839**

og perverteret det brasilianske samfund, fortsætter med uformindsket styrke. Brasilien er et af de førende lande i verden, når det gælder social ulighed og ulighed i indkomst. Den månedlige indkomst for

for den rigeste 1 % er steget med 8 %. Ifølge de seneste statistikker har de seks rigeste personer i landet en formue, der svarer til 100 millioner af de fattigste brasilianere.

Det er en grell virkelighed, der er kvalt af organiseringen af Casa Grande og dens styrke til at bevare kontrollen og sikre sine privilegier. Den elite, som er optaget af sine egne interesser, er underlagt USA, beholder en præsident

i embedet efter næsten 150 anmodninger om rigsretssag, der er indgivet i Repræsentanternes Hus. Den samme elite dømte en uskyldig tidligere præsident på grundlag af teorien om kontrol af fakta.

Den 30. oktober afholder vi anden valgrunde. Brasilianerne vil afgøre, hvilket regeringsprojekt, der skal sætte dagsordenen i Brasilien. På den ene side er der opretholdelsen af et undertrykkende, sexistisk, voldeligt og homofobisk regime og på den anden side et forslag om bedre liv for folk: boliger, mad, uddannelse, sundhed,

anstændige lønninger... Det synes enkelt at vælge side, men de højreorienterede har en stor magt, og deres tricks kan ikke ignoreres. Som aldrig før er vores lands skæbne i vores hænder.

Brasilien i vores hænder

den rigeste 1 % af landets befolkning er næsten 34 gange større end indkomsten for den fattigste halvdel af befolkningen. Indkomsten for de fattigste 5 % er faldet med 3 %, mens indkomsten

LIVSGIVENDE ERFARINGER I USA

Sr. Lorraine Marie Delaney

Nagpur-provisen - Indien

At deltage i forsamlingen i Den katolske Sundhedsorganisation i USA (CHA) var en af de mest lærerige og livgivende oplevelser, jeg har haft i de seneste år. Vi var samlet på et Marriott-hotel i Indiana 5.-7. juni 2022, og dér mødte jeg nogle af de mest begavede og erfarne læger, deltog i lærerige sessioner, talte med forskellige personer på møder uden for programmet og indsamlede så mange oplysninger som muligt.

Et af højdepunkterne i min deltagelse var mødet med flere personer, som jeg ofte kun havde set på Zoom. Det var virkelig spændende at møde dem i levende live!

Jeg delte kort min mission med Rod Hochman (læge, præsident for "Providence", der er et non-profit katolsk sundhedssystem og medlem af CHA's bestyrelse) og jeg udtrykte min glæde

ved at få muligheden for at deltage i forsamlingen.

Min rejseplan for de 17 dage i USA var omhyggeligt og godt planlagt, hvilket gav mig mulighed for at møde så mange ledere af missioner som muligt. Det var en fornøjelse at dele tjenesten og gå dybere

ned i strategier, muligheder og metoder og tilpasse dem til omstændighederne i Hyderabad (Indien), som bestemt er meget forskelligt fra det, som vores ledere af missioner lever i USA. De har i deres tjeneste samarbejde med patienter, deres familier, læger, sygeplejersker osv., mens vi i Hyderabad udelukkende er et IT-kontor, der tilbyder højprofileret teknologi til forskning, opgradering og innovation af infrastrukturen til "Providence".

Mødet og samspillet med ledere af missioner og besøget på "Providence"-kontorer i Seattle (Washington), Portland (Oregon) og Irvine (Californien) udvidede mit udsyn og gav mig et dybt indblik i, hvordan tjenesten udøves i Alaska, Californien, Montana, New Mexico, Oregon, Texas og Washington. "Providence" leverer sundhedstjenester og driver hospitaler, langtidsplejefaciliteter, hospice- og hjemmesygeplejeprogrammer, boliger og lægeklinikker.

Da det ikke var muligt at mødes med alle ledere af missioner personligt, mødtes

jeg med 11 missionsledere i det sydlige Californien på Zoom. Timen med dem var meget udbytterig og gav mig samtidig mulighed for at lære dem bedre at kende.

Jeg tør godt sige, at denne hvirvelvind fyldt med rejser, besøg, møder og lytning i timevis var meget udfordrende og krævende, især fordi jeg ikke længere er en

forårsskylling! Men det var en tilfredsstillende, spændende og lærerig oplevelse. Jeg så, hvad der skal gøres mere af for at kvalificere vores egen tilstedeværelse og tjeneste her og for at gøre "Providence" med IT i Hyderabad til en integreret del af "Providence" i USA med sin katolske identitet.

Mens jeg var der, fejrede Sankt Joseph Søstre af

Orange 100-året for deres ankomst til Orange County, Californien. Det var en tid til at fejre nutiden, se på fremtiden og mindes deres mange resultater. Jeg er taknemlig for den bog, jeg fik af sr. Madeleva, der en samling af alle hendes kunstværker, og andre værdifulde øjeblikke med Sankt Joseph Søstre af Orange, som jeg har kendt i over to årtier.

KIRKEN ØGER BEVIDSTHEDEN OM PROBLEMERNE MED MISBRUG AF MAGT

Sr. Antonia Mandro

Bolivia

Kommissionen for Forebyggelse under Den bolivianske Bispekonference for Ordensfolk i Bolivia afholdt det andet seminar med det formål at øge bevidstheden om problemerne med misbrug af magt, sex samt god og dårlig moral i kirkelige miljøer. Det handlede om forebyggelsespolitikker, adfærdskodeks og forebyggelse af misbrug af mindreårige og sårbare personer. Der var 100 deltagere og blandt dem var præster, ordensfolk og lægfolk. Arrangementet blev afholdt fra den 29. til 31. august i byen

Cochabamba.

De tre oplægsholdere var: Marie Inés Frank, der er en argentinsk lægekvinde og jurist med speciale i kanonisk ret og civilret. Hun er også psykolog og er medlem af Kommissionen for Forebyggelse på Det Gregorianske Universitet og er med i organisationen Ceprome. Og pater Álvaro Rocabado, der er specialist i kanonisk ret og Salesianer i Bolivia, samt Susana Inch som er juridisk rådgiver og medlem af Den bolivianske Bispekonferences Kommission for Forebyggelse.

De lagde vægt på de juridiske, kanoniske og strafferetlige områder, og de fremhævede vigtigheden af at gennemføre forebyggelsespolitikker i kirkens og Kongregationernes aktiviteter på grundlag af de enkelte landes juridiske og strafferetlige love samt opdaterede kanoniske bestemmelser.

Desuden skal vi tage ajourføringen af aspekterne af forbrydelser, de sanktioner og forpligtelser, som myndighederne og Kongregationerne har ansvaret for i forbindelse med en begået forbrydelse, og de

forebyggelsespolitikker, som hele kirken, Kongregationernes sociale arbejde, skoler og andre skal udføre, alvorligt.

Den bolivianske lovgivning vedrørende strafbare handlinger i forbindelse med misbrug, civilretligt ansvar og administrative procedurer i landets institutioner, loven om beskyttelse af børn og unge samt internationale aftaler om beskyttelse og radikaliserings af vold mod børn tvinger os til at fordømme enhver form for vold mod mindreårige.

Staten overvåger, beskytter, forfølger og straffer misbrug gennem forskellige offentlige institutioner i den civile straffelov. Desværre er der tale om et bureaukratisk system, og at ofre bliver ofre på ny, i straffesager, hvilket betyder, at de anklagede i de fleste tilfælde forbliver ustraffede både inden for kirken og i civilsamfundet.

Selv om det er et ualmindeligt emne, skal vi møde forebyggelse med dygtighed, medansvar og kompetence og blive forebyggelsesapostle og

fortalere for en omsorgskultur. Det haster med, at kirkelige og religiøse institutioner får lavet retningslinjer, så de kan reagere klart og øjeblikkeligt på tilfælde af misbrug. Og de skal afsløre

og gøre det ansatte personale og dem, der skal ansættes, samt frivillige, der arbejder eller samarbejder i institutioner med ansvar for børn, unge og sårbare mennesker, opmærksom på det.

EN REJSE TIL KONGREGATIONENS OPRINDELSE

Sr. Marlete Francisca da Silva

Brasilien

Den 10. september 2022 forlod jeg Brasilien for at deltage i kurset "Kniplingen er endnu ikke færdig ..." på det spirituelle center for Sankt

Joseph-kongregationerne i byen Le Puy i Frankrig. Jeg sørgede for god plads i min bagage til de erfaringer, som ville komme fra både underviser på kurset,

sr. Jane Delisle, der gennemgik den historiske baggrund for Kongregationens oprindelse, samt fra besøg på de steder, hvor vi er opstået - den hellige jord, hvor

Sr. Marlete med gruppen af brasilianske Søstre i køkkenet i Le Puy

Pater Jean-Pierre Médaille og vores første Søstre gik og var – for eksempel i det første køkken.

Da jeg ankom til lufthavnen i Lyon og rejste til byen Le Puy, mærkede jeg, at min hjerterytme steg. Da jeg på afstand så kapellet for Saint Michel på toppen af vulkanudspringet, mærkede jeg en følelse, som ord ikke kan beskrive. Selv nu føler jeg, at en ny luft trænger ind i mine næsebor og rensrer mit liv og mit kald som Søster af Sankt Joseph. Jeg fornyede min forpligtelse til at forblive åben over for Ånden og til at opleve og nyde alt det, der skulle komme. Kursusdagene var intense, og hver dag bragte sin egen skønhed med sig.

Den 19. september var det tid til at tage endnu et par skridt på pilgrimsrejsen og rejse til Chambéry, for derfra rejste den første gruppe af Sankt Joseph Søstre til Itu i Brasilien i 1858. Da

vi passerede byens bjerge, længtes vores øjne efter at se de spor, der ville fortælle os: Her er fodsporene fra de Søstre, der modigt begav sig ud for at genetablere Kongregationen og med mod og en dristig ånd krydsede oceaner og kontinenter for at så det lille frø "af Guds store kærlighed".

Da vi nåede frem til byen Chambéry, hvor vores Søstre bor, følte vi en enorm glæde. Vi følte, at vi dykkede dybere ned i Kongregationens oprindelse. Jeg kan sige, at jeg følte den samme glæde, som jeg har, når jeg tager hjem til min mor. Vi fik en varm velkomst fra de kvinder, der tager sig af livet der (haven, frugtplantagen og dem i huset), med deres kærlige blikke, charmerende smil, udstrakte hænder og deres beredvillighed til at åbne et rum og byde os velkommen til at fortsætte vores oplevelse.

Vi besøgte de forskellige hellige steder i Chambéry:

Moderhuset, katedralen, Vor Frue Kirke, hvor Moder Theodore blev døbt, mindestuen, kirkegården og gravstederne for vores Søstre, især Sr. Benedicte de Vaublanc. Vi besøgte også byen Moutier med dens museum, Søstrenes hus, katedralen og kirkegården (hvor vi kunne lytte til Jean Paul - en lægmand - som kærligt overrakte os en lille bog med Kongregationens historie og en optegnelse over nogle grupper, der har besøgt museet i de seneste år). På vej til Le Bauche besøgte vi den kirke, hvor vores elskede Moder Marcoux bad, og vi bad på kirkegården, hvor hun er begravet.

Søstrene i Belcombette fortalte os om deres liv og mission i den franske Provins og om det interkulturelle projekt i Bois Joli-kommunitetet.

Ordene kommer til kort, når oplevelsen af missionen sker med hjertet!

Missionen fortsætter...

OVERSÆTTELSE

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN

Sr. Navya Neelamvilail

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambéry.org

E - MAIL

icc@csjchambéry.org